

Tető nélküli házban vitatkozik a bérlő a református egyházközséggel

Fogvacogtató perlekedés a Belvárosban

XXI. századi inkvizícióval vádolja egy szegedi férfi a szegedi Honvéd téri református egyházközséget, amit annak vezetője visszautasít. A vita a Kárász utca 15. számú, részben tető nélküli ház mostani felújítása miatt robbant ki közöttük.

MUNKATÁRSUNKTÓL

– Decemberben lebontották a háztetőt, majd fóliával betakarták, lakásunk beázik, hiába állítjuk a fűtést a legnagyobb fokozatra, éjszakánként 8-12 fokra süllyed a hőmérséklet – fakadt ki a szegedi, Kárász utca 15. szám alatti, első emeleti lakás bérlőjének, *Czímber Istvánné*nak a fia, *Czímber Tibor*. A férfi idős, 85 éves édesanyjával, *Erzsike* néniel vezetett körbe a szerinte 49, a tulajdonos szegedi Honvéd téri református egyházközség hivatala szerint 43 négyzetméteres hideg lakásban. A berendezést ők is fóliával védik.

Az idős asszony azt mondta, ha kapna megfelelő cserelakást, fiával azonnal elköltözne, de eddig nem kínáltak számukra elfogadható megoldást.

– Arra kényszerülünk, hogy hideg, vizes lakásban lakjunk. Rajtunk kívül még három család él itt, valamennyien tiltakoztunk a téli felújítás ellen, mégis elkezdtek. Közvetlen szomszédunk, egy fiatal házaspár 5 éves gyermekkel, már napok óta nem mutatkozik. Valószínűleg nem bírták tovább elviselni a lehetetlen körülményeket és rokonokhoz menekültek – panaszkolta *Erzsike*.

Czímber Tibor megjegyezte: lakásukat az életveszélyesnek nyilvánított függőfolyosón tudják megközelíteni. A férfi szóban is megismételte, ami az egyházközségnek írt levelében olvasható: „a

Fotó: Frank Yvette

A lakásokban kelendő lett a nejlonfólia

Szeged-Honvéd téri Református Egyházközség eljárása XXI. századi inkvizíció”. Súlyos állítását azzal magyarázta, hogy a közelmúltban tartott lakógyűlésen egyik lehetőségként azt javasolták számukra, hogy az idősebb lakók a lakásért

kapott pénzből, vagy annak egy részéből „menjenek szociális otthonba, a pénzt meg osszák szét a gyerekeknek, unokáknak”.

Kereskényi Sándor református lelkész ismeri *Czímberék* panaszait, vádjait.

Mielőtt kitért a részletekre, megjegyezte: ahelyett, hogy személyesen tennének kísérletet a szerinte is súlyos problémák megoldására, a férfi e-maileket küld, pedig alig néhány méter választja el őket egymástól. A lelkész elismerte, egyik ja-

vaslatként valóban elhangzott, hogy az idősök otthonba is mehetnének, hisz ott nagy odafigyeléssel viseltetnek irántuk, de szerinte ezt nem kell kiforgatni. *Kereskényi Sándor* hangsúlyozta, a Református Egyházkerületől igényelt és kapott hitelt a 3/5 részben az egyházközség tulajdonában lévő ház felújítására. (Az épület 2/5-e az államé.) A tető felújítását nem halogathatták tovább, azért kellett decemberben elkezdni, mert a tetőszerkezet és a Czimber-lakáshoz vezető függőfolyosó életveszélyessé vált.

– A függőfolyosót lezártuk, *Czímber* nénit és fiát megkértük, a másik lépéscsőházból közlésük meg lakásukat, ők azonban ezzel nem törődnek, életüket kockáztatják – tette hozzá a lelkész, majd azzal folytatta: a lakóknak, szintén hiteltől, segítenének megoldást találni, készek vásárolni az önkormányzattól bérleti jogot. De csak annyit tudnak erre áldozni, amennyit az itteni ingatlanok érnek, egy fillérrel sem többet.

– A lakóknak többféle lehetőséget is felkínáltunk, eddig őszinte sajnálatunkra *Czímberék*nek sem találtunk számukra elfogadható megoldást. Egy lakóval már megállapodtunk, és úgy néz ki, napokon belül egy másikkal is sikerül dűlőre jutnunk. *Czímber Tiborék* nem panaszkodnának, ha nem lett volna februárban nagyon hideg, ha nem esett volna hó, amit néha olvadás váltott fel. Azt pedig, hogy eljárásunk XXI. századi inkvizíció lenne, a leghatározottabban visszautasítom. Nekem is megírta *Czímber Tibor*, de vádjai felháborító és igaztalan – tette hozzá.

Kereskényi Sándor arra a kérdésre, hisz-e a viták elcsitulásában és a probléma megoldásában, az válaszolta: „Lelkész vagyok, ki higgyen, ha én nem!”

A programtervező matematikusból lett kereskedő asszony állja a versenyt a multikkal

„Előremegyünk vagy meghalunk”

A programtervező matematikus végzettségű *Kanyó Mária* a rendszerváltás évében gondolt egy merészet és beállt kereskedőnek. Tizenöt év alatt bolt-hálózatot épített ki, s cége ma már több mint egymilliárd forintos forgalmú. A multik zavarják, de közülük csak egyet tekint igazi konkurenciájának.

Az volt a terve *Kanyó Máriának*, hogy közel négyszáz négyzetméter alapterületű élelmiszer-áruházat épít a Fő fasor és a

Radnóti utca sarkán. Körülbelül 120 milliót beruházást szeretett volna megvalósítani, azonban megtudta, hogy Újszegeden hamarosan – nagy valószínűséggel – multinacionális cég várja majd a vásárlókat. Az üzletasszony nem ijedt meg, csak józanul mérlegelt, s úgy döntött, inkább kibérli az élelmiszerboltja melletti üzletházat, amelyben hentest, zöldségest és videotékát alakított ki. A környéken a friss húсарu bevezetése a nagy erőpróba, hiszen ezzel a profillal

eddig szinte mindenki megbukott.

A programtervező matematikus, aki korábban tanított a szegedi orvostudományi egyetemen is, 15 éve dolgozik a kereskedőszakmában. Az Élikernél számítástechnikusként kezdte, de a rendszerváltás évében már egyéni vállalkozóként üzemeltette első boltját a Kálvária téren, miközben az egyetemen óraadó maradt. Innen nézve is látványos az ugrás: jelenleg nyolc élelmiszerüzlet tulajdonosa, s cége, a

KA-DO 3000 Kft. több mint száz dolgozót foglalkoztat.

– Nem sikertörténet az enyém, hanem szívós munka eredménye – rögzíti álláspontját *Kanyó Mária*. – A titok nyitja a csapatmunkában és a vezetélméletben rejlik. A társam, a munkatársaim, a boltvezetők, a dolgozók mind kiváló emberek, akik ma már néhány mondatból megértik, mit szeretnék. Ezért is sikerült például négy nap alatt felújítani és kibővíteni a tizenegy évvel ezelőtt, még rossz hírű boltként emlegetett üzletet a Radnóti utca sarkán. Legfontosabb alapelvünk: első a vevő. Szinte mindennap azt sulykolom, hogy mi vagyunk a kuncsaftért és nem fordítva – mondja az üzletasszony, aki azt is elárulja, hogy központi raktárakból saját teherautókkal szállítanak, s az éves forgalmuk több mint egy milliárd forint. A multik közül csak egyet emleget, amely igazán konkurencia, mert azt mondja, a többiek rossz szemlemben dolgoznak, de ez legyen az ő dolguk.

Hazánkban három láncolat – a Reál, a CBA és a COOP – magyar tulajdonú. A kereskedők szerint, ha ez a három társulás összefogna, akkor lehetne érdemben felvenni a versenyt a multikkal. Ez azonban úgy tűnik, belátható időn belül nem valósul meg, mert még mindig a „dögöljön meg a szomszéd tehene is” effektus érvényesül.

– Ha lakosoknak nincs hálózata, akkor egy boltból képtelen megélni. Csak a berendezés legalább öt millió forint és ehhez jön az árukészlet, amiért a kezdőnek készpénzben kell fizetnie. Ezt nem lehet kitermelni. Mi is csak úgy élünk meg, hogy több boltunk a CBA-láncolatához tartozik – figyelmeztet a 15 éves szakmai tapasztalattal rendelkező nő, aki elárulja: egyelőre nem tervezi hálózata bővítését, megvárja, hogy az új multik megjelenése milyen piaci helyzetet teremtsen Szegeden.

CS. G. L.

Forma, anyag és fény

Mohácsi Renáta alkotásaival

Fotó: Gyenes Kálmán

Három évvel ezelőtt egy művészellátó boltban találkozott az üvegfestés kellékeivel *Mohácsi Renáta*. A szegedi nő megszerette az üveg természetét, még korábbi szakmáját is feladta a kézművességért.

– Az üveg kéri magának a festéket, de túl sokat nem bír el – fogalmazta meg az üvegfestés természetrajzát *Mohácsi Renáta*. A szegedi képzőművész három évvel ezelőtt ismerkedett meg ezzel a technikával, ma pedig már az ő munkái tartják el az ötagú családot. Ápolónőként dolgozott, amikor az egyik művészellátó boltban meglátta az üvegfestékeket. Megvette a szükséges eszközöket és festeni kezdett.

Később *Sugár Ibolya* tanfolyamán kapott bátorítást, akitől nem csupán a technikáról tanult sokat, de a formákról és az üvegfestés szemléletmódjáról is. A kiscsi műhelyben külön polcon állnak a zsúrizett termékek: az üveg teáskészlet mellett bordó mintákkal festett váza áll. Egy másik asztalon savazott, matt üvegből készített búrák pihennek a kovácsoltvas mécsestartó tetején. Egy szív alakú tálka felü-

letének a repesztőlakk ad érdekes mintázatot. Fülbevalókból, nyakékból is sokfélélt készít.

– A fiatalok körében nagyon kelendőek a bizsuk – mondta *Renáta*. – Nyáron Kékkúton járunk, egy fiatal lány most írt levelet, hogy elvesztette az egyik függőt. Fotót küldött, hogy készítsék egy újat neki. Az idősebbek inkább a vázákat, poharakat vásárolják.

A családi vállalkozásban *Renáta* fest, a beszerzést és a kereskedést a férje, *Mohácsi Gábor* végzi. A gyerekek közül a 19 éves *Blanka* szívesen besegít édesanyjának. Az üvegpoharakat és -tárgyakat a gyártótól vásárolják, vagy a nagykereskedésekben szerzik be. Hat darab festett borospohár hétezer forintba kerül. A zsúrizett tárgyak ára magasabb. *Renátát* az üvegben az anyag természete fogta meg, a fény játéka a felületen. Szerinte ebben rejlik az üvegfestés nehézsége is: ha egy üvegtárgy túldíszített, akkor giccsessé válik. A megfestett üveget 150-170 Celsius-fokon égetik ki. *Mohácsiek* azt tervezik, hogy az idén részt vesznek a fővárosi Mesterségek Ünnepeén.

NYEMCSOK ÉVA

A tulajdonosnő egyik boltját négy nap alatt átalakíttatta

Fotó: Gyenes Kálmán